

ת"פ 53091/12/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אשרף סלאימה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 53091-12-13 מדינת ישראל נ' סלאימה

בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אריאל אודרברג

נגד

הנאשם

אשרף סלאימה

ע"י ב"כ עו"ד ליעד ידן

גזר דין

1. לאחר שנשמעה עדת תביעה מס' 1, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו עבירה של **הסעה של תושב זר השווה לא כדן**, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.11.13, בשעה 04:33 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם ברכבו חמישה תושבי האזור, אשר במועד הרלוונטי שהו בישראל שלא כדן ולא החזיקו בהיתר כניסה או אישור עבודה. הנאשם הסיע את חמשת השווים הבלתי חוקיים מכיוון כביש 531 לעבר רחוב עין חי שבכפר מלל.
3. טרם שמיעת הטיעונים לעונש - ונוכח גילו של הנאשם (יליד 1993; כבן 20.5 שנה בעת ביצוע העבירה) ועמדת המאשימה להטלת מאסר בפועל - נשלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר קצין מבחן לענין העונש. לבקשת ב"כ הנאשם, ולאחר שהובהר לנאשם כי בית המשפט אינו כבול בהמלצות התסקיר, נתבקש שרות המבחן להתייחס גם לשאלת ביטול ההרשעה בתיק.
4. ביום 8.7.15 התקבל תסקיר שרות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם רווק ועובד כסגן מנהל קבלה בבית מלון בעיר אילת. הנאשם יליד מזרח ירושלים, סיים 12 שנות לימוד ופנה ללימודי נטורופטיה באוניברסיטה העברית ובמכללת רידמן. לפני כשנתיים עבר להתגורר באילת ומזה כשנה וחצי עובד כסגן מנהל קבלה במלון. משפחתו של הנאשם

מנהלת אורח חיים נורמטיבי ורואה בחומרה מעורבותו הפלילית בתיק זה. הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לחובתו תיקים פתוחים.

בהתייחסו לביצוע העבירה, הנאשם מודה בביצועה. לדבריו, בצאתו מעבודתו באישון לילה מבית שמש לכיוון ביתו בירושלים, עצר לטרמפיסטים אשר ביקשו כי ייקח אותם לנתניה. לדבריו, לאחר שכנועים מצידם, ולאחר שהציג בפניו אישור, שלטענתם היה אישור שהייה, הוא הסכים לקחתם מבלי שידע את מטרת נסיעתם ואף לא הובטח לו תשלום כספי לפני הנסיעה. לדבריו, במהלך הנסיעה, הם הציגו לו תשלום אך הוא סירב. הצעה זו, גרמה לו לחשוד כי מדובר בעבריינים נמלטים וכי במעשיו הוא מסייע להם להימלט מרשויות החוק. לדבריו, הוא חשש לשאול אותם על כך במהלך הנסיעה, ורק לאחר שנעצר על ידי שוטר הבין כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים.

הנאשם שלל היכרות מוקדמת עם השוהים הבלתי חוקיים, הביע צער על ביצוע העבירה ומסר כי פעל מבלי שהפעיל שיקול דעת מתוך רצון לסייע לאנשים.

שרות המבחן ציין בתסקיר כי התקשה לקבל תמונה ברורה על נסיבות ביצוע העבירה, כוונותיו של הנאשם ועל מידת מעורבותו בתיק זה.

שרות המבחן ציין כגורם סיכון את נטיית הנאשם לריצוי הסביבה וקשייו להציב גבולות ברורים לסובבים אותו והיותו פועל מתוך פזיזות ודחף רגעי ומבלי לבחון לעומק השלכות התנהגותו. מנגד, התרשם שרות המבחן מצעיר המגלה אחריות בתפקידיו השונים, בעל כוחות ויכולת להתמודד עם מצבי חיים שונים ובעל עמדות ושאיפות נורמטיביות. כמו כן, משפחתו נורמטיבית ותומכת. עוד ציין השרות, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מצמצם סיכון למעורבות פלילית חוזרת.

בסיפת התסקיר, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

לענין שאלת ביטול ההרשעה בדין - שרות המבחן ציין כי לאור העובדה כי נסיבות העבירה אינן ברורות דיין והן עומדות בפער לתפקודו התקין והנורמטיבי של הנאשם, ולאור העובדה כי אין מידע קונקרטי שהמשך תעסוקתו ייפגע, הרי שאין בסיס להמליץ על ביטול ההרשעה.

5. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שרות, לצד רכיבי ענישה נוספים. התובע הפנה לעובדה כי הנאשם הסיע חמישה שוהים בלתי חוקיים, בשעת לילה מאוחרת, ובכך פגע בבטחון המדינה, שכן אותם חמישה שב"חים נעו בתחומי המדינה ללא שעברו בדיקה ומסננת בטחונית, כמקובל. התובע הפנה לפסיקה ממנה עולה הצורך להחמיר את הענישה בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים. הוא ביקש לקבוע מתחם עונש ראוי של חודש עד שישה חודשי מאסר ולמקם עונשו של הנאשם "בשליש העליון" של מתחם הענישה. עוד ביקש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס גבוה, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

6. ב"כ הנאשם הדגיש גילו הצעיר של הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ללא תיקים פליליים פתוחים. הסניגור ביקש להעדיף במקרה זה את האינטרס השיקומי. לדבריו, העבירה בוצעה על ידי הנאשם בהיותו צעיר ביותר, וכעת הוא מצוי בראשית דרכו. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, הרי שמדובר ברף התחתון של נסיבות הביצוע, שכן הסעת חמשת השב"חים היתה אקראית, ללא היכרות מוקדמת, ללא תכנון וללא תמורה. לנאשם הוצע שכר בעד ההסעה, אך הוא סירב לקבל תמורה כספית. הסניגור היפנה לתסקיר שרות המבחן, שהינו תסקיר חיובי.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם הוא בין אי-הרשעה למאסר בעבודות שרות. הוא לא התעלם מהיעדר המלצה של שרות המבחן לבטל את ההרשעה, אך טען שמדובר בהמלצה בלבד, והביע חשש כי להרשעה תהא השלכה על עתידו המקצועי של הנאשם.

לאחר שהפנה לפסיקה התומכת, לטענתו, בעמדתו העונשית עתר ב"כ הנאשם לבטל הרשעתו בדין ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף עליו המליץ שרות המבחן. לחילופין, ביקש להסתפק במאסר על תנאי, בקנס כספי נמוך ובפסילה צופה פני עתיד.

7. הנאשם, בדברו האחרון, טען כי למרות שהסיע חמישה שוהים בלתי חוקיים, הרי שהם הראו לו אישורים והוא לא שם לב אם האישורים היו בתוקף אם לאו. הוא ביקש להתחשב בו וציין כי היום הוא התנתק מהסביבה בה גדל ואין לו קשר עם אנשים כאלה או עם עבירות כאלה.

8. אקדים ואומר כי לאחר שקראתי את תסקיר שרות המבחן, שמעתי את הטיעונים לעונש ושמעתי את הנאשם, אני סבור כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין וכי יש להטיל עליו תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שרות, לצד רכיבי ענישה נלווים, הכל כמפורט להלן.

9. הערכים המוגנים בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים ידועים ומוכרים לכולנו. מדובר בהגנה על זכותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה והגנה על בטחון הציבור, שכן חלק מאותם שוהים בלתי חוקיים מסכנים את בטחון המדינה. ואכן, לצערנו, נסיון החיים מלמד, כי לא אחת, שוהים בלתי חוקיים הסתייעו - בין ללא ידיעתם של המסיעים ובין בידיעתם המלאה או בשל עצימת עיניים מצידם - במסיעים לצורך ביצוע פעולות שפגעו בשלום הציבור ובבטחונה.

מכאן, מובנת קריאתו הברורה של בית המשפט העליון לערכאות הדיוניות להחמיר עם המלינים, המעסיקים והמסיעים שוהים בלתי חוקיים, כדי הטלת מאסרים לריצוי בפועל - זאת בשל פוטנציאל הסיכון הנשקף מחלק מאותם שוהים בלתי חוקיים לבטחון הציבור ולשלומם (ראה רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.09) בפסקאות י"א-י"ב).

10. ומכאן לנסיבות ביצוע העבירה:

א. נסיבה משמעותית לחומרא היא כי הנאשם הסיע חמישה שוהים בלתי חוקיים ברכבו. בעוד שבהסעת שוהים בלתי חוקיים אחד מתקיים פוטנציאל סיכון לפגיעה בבטחון הציבור, הרי שבהסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים מתעצם פוטנציאל הסיכון כדי פי חמישה. עינינו הרואות, כי למספר השוהים הבלתי חוקיים המוסעים יש כדי להשפיע - ובאופן משמעותי - על ההסתכלות הנסיבתית הכוללת ועל מתחם העונש הראוי.

ב. הנאשם הסיע את חמשת השב"חים בתוככי מדינת ישראל ועשה עימם כשרת דרך ארוכה. מדבריו של הנאשם עולה כי הוא העלה את חמשת השב"חים בבית שמש והתכוון להסיעם לנתניה, כשבדרך, נעצר על ידי המשטרה סמוך לכפר מלל. אמנם, אין המדובר בהכנסת שוהים בלתי חוקיים מחוץ לגבולות המדינה פנימה, אולם יש לראות בחומרה גם הסעת שב"חים בתוככי המדינה.

ג. ציין הסניגור כי מדובר בהסעה ללא תמורה - אכן, הסעת שוהים בלתי חוקיים לצורך בצע כסף מחמירה את נסיבות הביצוע ומצביעה על כך שהעברין שם את האינטרס הרכושי שלו מעל האינטרס הציבורי ואף במחיר של פגיעה, או פוטנציאל פגיעה, בבטחון המדינה. בעניינו, לא נטען וממילא לא הוכח כי הנאשם קיבל תמורה בעבור הסעת חמשת השוהים הבלתי חוקיים.

ואולם, גם אני, כשרות המבחן, התרשמתי כי נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם לא הובררו עד תום בתיק זה. לדברי הנאשם לקצין המבחן, הוא היה בדרכו לביתו שבירושלים, מבית שמש, לאחר יום עבודה, בשעת לילה מאוחרת, כשעצר לחמישה "טרמפיסטים", שביקשו להגיע לנתניה. הוא נעתר לבקשתם, לאחר שהציגו בפניו אישורי שהייה, והגדיל לעשות כשהסיעם חנימ-אין-כסף, ואף לא דרש מהם להשתתף בעלות הדלק (שכן מדובר בנסיעה ארוכה מאוד מבית שמש לנתניה וחזרה).

מלבד הקושי המובנה שבגירסה זו, אשר נוגדת את הגיון החיים והשכל הישר, הרי שהיא עומדת בסתירה לגירסה שמסר הנאשם בהודעתו **ת/1** (הודעה שהוגשה בהסכמה וללא הסתייגות, ועל כן ניתן להתייחס אליה במסגרת גזירת הדין) - ועל כך ראה בהמשך.

11. באלה הנסיבות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין חודשיים מאסר ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים (ראה, לדוגמא, ע"פ (מחוזי מרכז) 51625-06-13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (6.10.13); בקשת רשות ערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14)).

12. נראה, כי לאור חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, שלא הובררו עד תום, לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם ולשקול ביטול ההרשעה בתיק זה. הדברים אמורים ביתר שאת, נוכח היעדר המלצה בענין זה מאת שרות המבחן, והעדר הוכחה על פגיעה מוחשית-קונקרטית בעתידו המקצועי של הנאשם. הסניגור הפנה למספר פסקי דין בהם נמנעו בתי המשפט מלהרשיע נאשמים בעבירות של הסעה והעסקת שב"חים, אולם עיון בפסיקה מלמד שאין הנדון דומה לראיה - כך בת"פ (כ"ס) 2019-09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (2.6.10) דובר בנאשם שהסיע תושב אזור אחד ושרות המבחן המליץ על סיום ההליך ללא הרשעה נוכח פגיעה קונקרטית בתעסוקה; בת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריא** (3.7.13) דובר בהסדר טיעון שבית המשפט אימצו בשל המלצת שרות המבחן להימנע מהרשעה נוכח פגיעה בהמשך עתידו התעסוקתי של הנאשם; בת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (22.1.15) דובר בנאשם שסייע לקרובת משפחתו, תושבת האזור, להיכנס לישראל שלא כדין, זאת על מנת שזו תסייע לו בטיפול בהוריו אשר סבלו מבעיות רפואיות רבות ונזקקו לטיפול צמוד ומתמיד. בית המשפט, באותו מקרה, נמנע מהרשעת הנאשם בדין, תוך שהוא מצייין כי הוא עושה זאת "בשל נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, שאין בהם כדי ללמד על מקרים אחרים הכרוכים בעבירות אלו"; בת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (31.3.14) דובר בנאשם שהודה בעבירות של סיוע להעסקה שלא כדין והסעה שלא כדין ובית המשפט נמנע מלהרשיעו, זאת בשל העובדה ש"להרשעתו בדין עשויות להיות השלכות של פגיעה במימוש רשיון העסקתו כרוקח".

לאור האמור לעיל, לא ראיתי לשקול ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יובאו בחשבון אלה:

א. הנאשם צעיר, כבן 22 שנה, ביצע את העבירה בגיל 20.5. נטען כי הנאשם משתייך לקטגוריה של "בגירים-צעירים", כמשמעותה בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13), ועל כן, יש ליתן משקל מוגבר לסיכויי שיקומו ולעובדה כי ביצע את העבירה כשאישיותו טרם בשלה. אכן, גילו הצעיר של הנאשם ילקח בחשבון בעת גזירת הדין וינתן משקל לקולא לעובדה כי ביצע את העבירה כאשר טרם בשלה אישיותו וכשהוא אינו מגובש ואולם, לא נראה כי במקרה זה יש ליצור קטגוריה עונשית-פסיקתית נפרדת ל"בגירים-צעירים" (לדעות שונות בענין זה ראה ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל (3.4.14); ע"פ 2357/13 רוש נ' מדינת ישראל (6.10.13)).

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לחובתו תיקים פליליים תלויים ועומדים.

ג. הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות והביע חרטה. אין חולק כי נאשמים אשר מודים בביצוע העבירה ונוטלים אחריות לגביה, זכאים להקלה בדינם.

ד. תסקיר שרות המבחן מצביע על נאשם נורמטיבי, בן למשפחה נורמטיבית, אשר סיים 12 שנות לימוד, עובד למחיתו כסגן מנהל קבלה במלון באילת. מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים ולא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, כשלמעשה זוהי הסתבכותו היחידה עם החוק.

ה. מכאן להתייחסותו של הנאשם לביצוע העבירה - מעבר לדברים התמוהים שהשמיע באוזני שרות המבחן, בדבר "התנדבותו" לסייע לחמישה שוהים בלתי חוקיים ולהסיעם מבית שמש לנתניה, בשעת לילה מאוחרת מאוד, ללא כל תמורה (אף לא השתתפות בהוצאות הדלק), הרי שעיון בהודעתו של הנאשם (ת1) מעלה כי בניגוד לדבריו לשרות המבחן, טען הנאשם כי טייל בבית שמש; לא ביקש מהנוסעים לראות תעודת זהות או אישורי שהייה; וכוונתו היתה להגיע לנתניה "לחברתו".

נקודה מטרידה נוספת היא התייחסותו של הנאשם לחוקי מדינת ישראל ולחובתו לציית להם. להלן יובאו תשובותיו לחוקרת בנקודה זו:

"ש. אתה יודע שאסור להסיע תושבי שטחים שאין להם אישורים כחוק?

ת. לא. אני מה יש לי בחוק אני לא קשור לחוק. זה חוק של מדינת ישראל.

ש. ואתה לא קשור למדינת ישראל?

ת. לא.

ש. אתה מבין שכל עוד אתה חי במדינת ישראל אתה צריך לכבד ולציית לחוקים של המדינה?

ת. לא לענות על השאלה הזו.

ש. למה אתה לא רוצה לענות על השאלה הזו?

ת. כי אני לא חי במדינת ישראל.

ש. אז איפה אתה חי?

ת. במדינת פלסטינאים. ירושלים זה מדינת פלסטינאים זה לא ישראל".

לא ניתן להתעלם מגישתו המדאיגה של הנאשם למדינה בה הוא חי ומתפרנס למחייתו ולעובדה כי אין הוא רואה עצמו כפוף לחוקיה. גישה זו אינה מאפשרת נקיטה בהליך חינוכי, דוגמת צו של"צ כהמלצת שרות המבחן, ואף אינה מאפשרת סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום והסתפקות בהטלת מאסר על תנאי בלבד, כבקשת הסניגור הנכבד.

14. בשקלול כלל הנתונים לקולא ולחומרא, אני קובע כי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי לעיל. היות והעבירה בוצעה תוך שימוש ברכב, כשיסוד השימוש ברכב הוא דומיננטי ובלעדיו לא יכולה היתה העבירה להשתכלל, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם פסילת רשיון נהיגה בפועל, גם אם לתקופה שאינה ארוכה. עוד מצאתי להתחשב בענין גובה הקנס, שכן מדובר בהסעה ללא שכר, ובנאשם צעיר לימים הנמצא בראשית דרכו המקצועית.

15. נוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות. עבודות השרות יבוצעו על ידי הנאשם ב-"לתת", רח' סימטת הנחושת 340/1 אילת, בימים א'-ה', 8.5 שעות עבודה ביום. מפקח אחראי - רנ"ג שמעון מלול, טל' - 050-4063868.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר בעבודות שרות, ביום 25.11.15 שעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השרות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות השרות ת.ד. 741, באר שבע, 84000.

מובהר לנאשם כי עליו להקפיד על הכללים והתנאים בעבודה, על פי הוראות הממונה על עבודות השרות, וכי כל הפרה של הכללים תגרור נקיטת הליכים משמעתיים, לרבות שקילת הפסקת עבודות השרות וריצוי יתרת העונש בכליאה ממשית.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים. הפסילה תחל ביום 1.11.15 שעה 10:00 ועד למועד זה על הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ד. 6 חודשי פסילת רשיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע.

ה. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.11.15 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישלם הנאשם תשלום במועדו, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אבישי רובינשטיין, הנאשם ובא כוחו.